

את המנחה לאכול שיריה בחוץ" ולא תני רבי חייא את התיבות "או כזית" לא בקומץ ולא בשיריים בין לענין פסול חוץ למקומו ובין לענין פיגול של חוץ לזמנו. ולכאורה, מאי טעמא לא תני "או כזית" לגבי מחשבת אכילת שיריים למחר, האם לאו משום שהתנא ששנה זאת סובר שהאמור בהמשך המשנה "והנותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול דבר וכו' חוץ לזמנו" מדובר גם כן באופן שחישב על כזית או חצי כזית וכגון שחסרו שיריים בין קמיצה להקטרה וקמו לחו אכזית, ואמר, הרניי נותן בכלי ומוליך ומקטיר על מנת לאכול את אותו כזית של שיריים למחר [ולפיכך שנה התנא ברישא "או כזית" בשביל הסיפא, לחדש שאף באופן שחסרו השיריים ועמדו על כזית

אמר ליה רבא: אדרבה, אפילו לרבי אליעזר החולק על רבי עקיבא, ודאמר אין זריקה מועלת ליוצא להוציאו מתורת מעילה, יש לך לומר שמודה הוא בשיריים שחסרו. כי הני מילי יוצא דליתיה בפנים שהרי יצא לחוץ, משום כך אין הזריקה מועילה לו, (8) אבל חסרון דמנחה כיון דאיתיה להמנחה בפנים ולא יצאה חוץ לעזרה, לכך מהניא ליה הקטרה, וסובר רבי אליעזר, שפסול יוצא חמור מפסול חסרון שיריים.

אמר רבא: מנא אמינא לה לומר שמנחה שחסרה מועילה לה הקטרה לעניין פיגול ומועילה. דתנן: הקומץ את המנחה על מנת לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ וכו', ותני רבי חייא למשנה זו כך: "הקומץ

"יוצא" אינו פסול הגוף לענין התר זריקה, אלא שאין זריקה מועילה לו בהיותו חוץ למחיצה. עוד כתב לבאר [כעין מה שכתב באחיעזר], על פי מה שייסד [הובא לעיל] שאף לרבי עקיבא אין זריקה מועילה ליוצא לענין היתר אכילה. ועל כך אמר רב הונא, אע"פ שסובר רבי עקיבא שלענין היתר אכילה אין זריקה מועילה אף ליוצא, מכל מקום חלוק הוא משיריים שחסרו, כי ביוצא אין החסרון בכח הזריקה להתיר, שהרי לענין להוציא מידי מעילה מועילה הזריקה, אלא יסוד הדין בזה הוא שבשר שיש לו פסול יוצא לא חל בו היתר זריקה. אבל בשיריים שחסרו, מה שאין השיריים ניתרים באכילה אינו מחמת איזה פסול הקיים בהם אלא הוא דין בהקטרה שאינה מתרת שיריים אלו, ומשום כך יתכן שאף לענין מעילה ופיגול לא תחשב זו הקטרה.

8. ביאר בזה הגרי"ז, בגמ' בזבחים [צ א] מבואר, כי לא נחלקו רבי אליעזר ורבי עקיבא

ופסול יוצא הנו פסול חדש, והרי זה כמי שנפסל לאחר זריקה. אולם בשיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה, שפסול זה אינו אלא קודם הקטרה, ואין הוא מחמת איזה חסרון בשיריים, אלא שגזרה תורה ששיריים אלו אינם ניתרים הקטרת קומץ, הרי שיש כאן חסרון בעצם המתיר שהיא ההקטרה. וזהו שאמר רב הונא, דווקא לגבי יוצא שפסולו מחמת דבר אחר דהיינו מחמת פסול מיוחד הקיים אף לאחר הזריקה, בזה מועלת הזריקה להוציא מידי מעילה, אבל חסרון שיריים שהוא פסול בגופו של מעשה ההקטרה שאינה חשובה הקטרה כלפיהם, הרי ממילא בקדושתם הם עומדים ולא יצאו מידי מעילה ע"י הקטרת קומץ זה.

ובכתבי הגרי"ז כתב לבאר, על פי המבואר בגמ' בזבחים, שכל מחלוקתם של רבי עקיבא ורבי אליעזר הנה רק באופן שבעת זריקת הדם היו האימורים בחוץ, אבל אם היו בפנים לדעת כולם מועילה הזריקה. ואם כן מבואר, שפסול